

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lutego 2020 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, na podstawie art. 83 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 300 ze zm.), art. 107 § 1, § 2 pkt 2 i 4, art. 108 § 1, art. 109 § 2 pkt 1 i art. 116 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900) w związku z art. 31 i 32 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że:

R. T. (1) jako prezes zarządu i likwidator MIEJSKIEGO PRZEDSIĘBIORSTWA (...) Sp. z o. o. ponosi odpowiedzialność całym swoim majątkiem za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 664.701,07 zł, w tym na:

- ubezpieczenia społeczne za okres: 01.2015 r. - 04.2016 r., 08 - 12.2016 r., 02 - 03.2017 r., 05.2017 r., 11.2017 r., 05 - 07.2018 r., 09 - 11.2018 r., 01.2019 r.

należność główna 319.553,56 zł

odsetki za zwłokę liczone na 11.02.2020 r 113.185,00 zł

koszty egzekucyjne 21.180,39 zł

ogółem 453.918,95 zł,

- ubezpieczenie zdrowotne za okres: 01.2015r. - 04.2016 r., 08 - 11.2016 r.; 11.2017 r., 05 -07.2018 r., 09 - 11.2018 r., 01.2019 r.

należność główna 120.336,78 zł

odsetki za zwłokę liczone na 11.02.2020 r. 42.501,00 zł

koszty egzekucyjne 8.298,48 zł

ogółem 171.136,26 zł,

- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres: 01.2015 r. - 04.2016 r., 08 - 11.2016 r., 05.2017 r., 11.2017 r., 05 - 07.2018 r., 09 - 11.2018 r., 01.2019 r.

należność główna 27.818,73 zł

odsetki za zwłokę liczone na 11.02.2020 r. 9.868,00 zł

koszty egzekucyjne 1.959,13 zł

ogółem 39.645,86 zł,

W uzasadnieni powyższego rozstrzygnięcia podniesiono, iż Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO (...) prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) i zatrudniała pracowników. Z tego tytułu była zobowiązana do opłacania należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Ponieważ Spółka nie wywiązała się z tego obowiązku w sposób prawidłowy, na jej koncie powstało zadłużenie, które na dzień wydania niniejszej decyzji wynosi łącznie 665.025,87 zł.

W ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego Dyrektor ZUS I Oddziału w Ł. zastosował środki egzekucyjne w postaci zajęcia rachunków bankowych w Banku (...), (...) Banku S.A., Banku Spółdzielczym, D. Banku (...). Bank (...) poinformował o braku rachunku, (...) Bank S.A, Bank Spółdzielczy i D. Bank (...) - że umowy o prowadzenie rachunku zostały rozwiązane, natomiast S. Bank (...) zawiadomił o zbiegu egzekucji administracyjnej. Do łącznego prowadzenia egzekucji został wyznaczony Urząd Miasta Ł.. Postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne ze względu na brak środków na rachunku. Ponadto Oddział skierował do Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. dalsze tytuły wykonawcze celem prowadzenia egzekucji ze środka, do którego zastosowania nie jest uprawniony Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe postępowanie również okazało się nieskuteczne. Dnia 4 września 2019 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. zawiadomił o zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Zgromadzona w sprawie dokumentacja wskazuje, że zostały wykorzystane wszystkie możliwości mające na celu zaspokojenie należności objętych tytułami wykonawczymi. Z akt rejestrowych spółki wynika, że uchwałami nr 13/2013 i 14/2013 z 15 maja 2013 r. na prezesa powołano R. T. (1). Następnie uchwałą nr 3/2017 z 23 lutego 2017 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki powołało ww. jednoosobowo na likwidatora. Dnia 26 lutego 2015 r. R. T. (1) jako ówczesny prezes, a obecnie likwidator spółki, złożył wniosek o upadłość. Postanowieniem z 18 lipca 2016 r. (Sygn. Akt. XIV GUp 55/15), Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, umorzył postępowanie upadłościowe, z uwagi na niewystarczający majątek spółki pozwalający na pokrycie kosztów ww. postępowania. Ponadto 23 lutego 2017 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, uchwałą nr 2/2017 postawiło spółkę w stan likwidacji. W aktach rejestrowych spółki ustalono, że likwidacja Spółki nie została zakończona.

Dnia 11 lutego 2020 r. ustalono w Centralnej Bazie Danych Ksiąg Wieczystych, że Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. nie figuruje jako właściciel nieruchomości. Z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców wynika natomiast, że spółka figuruje jako właściciel 9 ruchomości, z których 7 nie posiada wartości wystarczającej na dokonania zastawu skarbowego. Na pozostałe dwie ruchomości, tj. samochód osobowy marki : (...) 24, nr rej. (...) oraz samochód osobowy marki : (...) F. (...), nr rej.: (...), skierowaliśmy do Naczelnika Urzędu Skarbowego wnioski o wpis do rejestru zastawów skarbowych. Powyższe zastawy zostały ustanowione 15.11.2018 r. Ponadto 12.06.2017 r. Oddział zabezpieczył 6 ruchomości będących wówczas własnością spółki (samochód osobowy marki: K. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: T. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: T. (...), nr rej. (...); samochód osobowy marki: D. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki T. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: D. (...), nr rej. (...)). W 2017 r. i w 2018 r. skierowano do Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. wnioski o wszczęcie egzekucji z wpisanych do rejestru zastawów skarbowych ruchomości. 4 września 2019 r. ww. zawiadomił o zakończeniu prowadzonej egzekucji z uwagi to, że Spółka nie figuruje w odpowiednich rejestrach jako właściciel lub współwłaściciel środków transportu lub nieruchomości.

Mając powyższe na uwadze nadto treść art. 107 § 1 Ordynacji podatkowej i art. 116 tej samej ustawy organ rentowy stwierdził, iż w przedmiotowej sprawie zaistniały przesłanki uzasadniające przeniesienie odpowiedzialności na R. T. (1) jako prezesa zarządu a następnie likwidatora za zobowiązania spółki z o. o. MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO (...), ponieważ:

- egzekucja wobec ww. Spółki okazała się nieskuteczna,
- w okresie, kiedy powstało wymienione w sentencji zadłużenie ww. pełnił funkcję prezesa zarządu, a następnie likwidatora,
- spółka złożyła wniosek o ogłoszenie upadłości, ale jej majątek nie wystarczał na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, wobec tego postępowanie zostało umorzone,
- nie wskazano mienia, z którego możliwe byłoby zaspokojenie zobowiązań w znacznej części.

/ decyzja k. 51-53 w akt ZUS /

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 2 marca 2020 r. wniósł R. T. (1) domagając się jej zmiany i uznania iż nie ponosi osobistej odpowiedzialności za zobowiązania spółki. W uzasadnieniu swego stanowiska podniósł, iż z uwagi na trudną sytuację finansową spółki w dniu 26 lutego 2015 r. złożył wniosek o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu W dniu 13 lipca 2015 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieści w Łodzi Sąd Gospodarczy XIV Wydział dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych ogłosił upadłość układową. Ze względu na pogarszającą się sytuację firmy w dniu 29 kwietnia 2016 r. złożono wniosek o zmianę postanowienia z upadłości z możliwością zawarcia układu na upadłość obejmującą likwidację majątku spółki. Dnia 6 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi XIV Wydział Gospodarczy wydał postanowienie o upadłości likwidacyjnej. Dnia 30 czerwca 2016 r. nastąpiło zwolnienie grupowe pracowników. W dniu 18 lipca 2016 r. Sąd na wniosek Syndyka wydał postanowienie o umorzeniu postępowania likwidacyjnego. Zażalenie na powyższe postanowienie w dniu 18 listopada 2016 r. został oddalony. W dniu 23 lutego 2017 r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników podjęto uchwały o likwidacji firmy i wyborze likwidatora. W dniu 16 sierpnia 2019 r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników podjęto uchwałę zamykającą spółkę. Odwołujący wskazał, iż o sytuacji Spółki od 26 lutego 2015 r. tj od złożenia wniosku o upadłość Zakład Ubezpieczeń Społecznych był na bieżąco informowany. Tym samym wniesienie odwołania jest uzasadnione.

/ odwołanie k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska podtrzymał argumentację podniesioną w zaskarżonej decyzji

/ odpowiedź na odwołanie k. 5-6/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny :

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. siedzibą w Ł. NIP (...) od 14.02.1992 r. prowadziła działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...)in. w przedmiocie świadczenia usług geodezyjnych i kartograficznych.

/odpis KRS k. 1-8 akt ZUS zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Spółka zatrudniała pracowników.

/ bezsporne/

Uchwałami nr 13/2013 i 14/2013 z 15 maja 2013 r. na prezesa powołano R. T. (1). Przejmując zarząd znał sytuację finansową spółki. Następnie uchwałą nr 3/2017 z 23 lutego 2017 r. Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników spółki powołało ww. jednoosobowo na likwidatora.

/ bezsporne uchwały w załącznikach do pisma k. 310 odpis KRS k. 1-8 akt ZUS zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Firma zaczęła mieć kłopoty finansowe we wrześniu 2014 r. kiedy okazało się, iż ma kapot z wykonaniem jednej z większej robót dla B. w szafie odnaleziono 2000 dokumentów nie wprowadzonych do bazy danych a dotyczących już dwóch etapów robót już przekazanych.

/zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Spółka z uwagi na kłopoty finansowe przestała realizować swe zobowiązania względem ZUS, urzędu skarbowego jak i innych wierzycieli. Pierwsze zaległości względem Urzędu Skarbowego powstały za okres 01/2014 i 01/ 2015 r. zaś

pierwsze nieopłacone składki na ZUS to składka za styczeń i luty 2015 r. których termin płatności mijał odpowiednio 16 lutego 2015 i 16 marca 2015 r.

/ decyzja Urzędu Skarbowego z dnia 30 marca 2021 k. 313-322, pismo ZUS k. 327 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Łączna wysokość zadłużenia z tytułu składek względem ZUS odpowiada kwotom zakreślonym w zaskarżonej decyzji.

/ bezsporne. wydruk stanów należności k. 47- 49/.

Wartość zobowiązań i rezerw na zobowiązania przekroczyła wartość majątku Spółki na dzień 30.09.2014 r. Sytuacja ta utrzymała się także w kolejnym okresie i występowała na dzień 12.07.2015 r.

/ bezsporne. sprawozdania finansowe za okres 1.10.201 -30.09.2014 k. 182-192 sprawozdania finansowe i bilanse k. 16-19/

Sprawozdanie finansowe Spółki za okres od 01.10.2013 r. do 30.09.2014 r. opatrzone datą sporządzenia 05.02.2015 r. zostało podpisane przez R. T. w tym samym dniu.

/ sprawozdania finansowe k. 182-192/

W dniu 26 lutego 2015 r. R. T. (1), złożył do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi Sądu Gospodarczego XIV Wydziału Gospodarczego ds. Upadłościowych i Naprawczych wniosek o upadłość z możliwością zawarcia układu.

/ wniosek k. 25- 33 , uzupełnienie wniosku z załącznikami k. 35- 60 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2017 r sygn. Akt XIV GU 80/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi Sąd Gospodarczy XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych mając na uwadze opinię o stanie przedsiębiorstwa ogłosił (...) sp. Z o.o. z możliwością zawarcia układu.

/ postanowienie k. 208 -217 opinia o stanie przedsiębiorstwa z załącznikami k. 61-207/

Wnioskiem z dnia 29 kwietnia 2016 r. spółka zgłosiła do sądu żądanie zmiany obecnego sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego z postępowania upadłościowego na z możliwością zawarcia układu na postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika wskazując na pogorszenie sytuacji finansowej zapaść w branży geodezyjnej i brak pozyskania odpowiedniej liczby umów.

/ wniosek k. 255, /

Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi postanowieniem z dnia 6 czerwca 2016 r. XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych przychylił się do wniosku spółki i postanowił zmienić sposób prowadzenia postępowania z postępowania z upadłościowego z możliwością zawarcia układu na postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika.

/ postanowienie k. 267 -270 odpis z KRS k. 1-8 akt ZUS/

W dniu 30.06.2016 r. w ramach zwolnień grupowych zwolniono niemal wszystkich pracowników spółki – na umowie o pracę pozostała jedna osoba.

/ bezsporne, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

Postanowieniem z 18 lipca 2016 r. (Sygn. Akt. XIV GUp 55/15), Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych, umorzył postępowanie upadłościowe, z uwagi na niewystarczający majątek spółki pozwalający na pokrycie kosztów ww. postępowania.

/wniosek o umorzenie postępowania upadłościowego z uzupełnieniem k. 256-266, postanowienie k. 276 -279/

Zażalenie spółki na powyższe postanowienie postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi XIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy z dnia 18 listopada 2106 r. w sprawie XIII Gz 699/16 zostało prawomocnie oddalone.

/ postanowienie k. 283-289, zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

W dniu 23 lutego 2017 r. nadzwyczajne zgromadzenie wspólników, uchwałą nr 2/2017 postawiło spółkę w stan likwidacji. Do której ostatecznie doszło 5.09.2019 r.

/ bezsporne odpis z KRS k. 1-8 akt ZUS, dokumenty załączone do k. 310 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:5000:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

W ramach prowadzonego postępowania egzekucyjnego Dyrektor ZUS I Oddziału w Ł. zastosował środki egzekucyjne w postaci zajęcia rachunków bankowych w Banku (...), (...) Banku S.A., Banku Spółdzielczym, D. Banku (...). Bank (...) poinformował o braku rachunku, (...) Bank S.A, Bank Spółdzielczy i D. Bank (...) - że umowy o prowadzenie rachunku zostały rozwiązane, natomiast S. Bank (...) zawiadomił o zbiegu egzekucji administracyjnej. Do łącznego prowadzenia egzekucji został wyznaczony Urząd Miasta Ł.. Postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne ze względu na brak środków na rachunku. Ponadto Oddział skierował do Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. dalsze tytuły wykonawcze celem prowadzenia egzekucji ze środka, do którego zastosowania nie jest uprawniony Dyrektor Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Powyższe postępowanie również okazało się nieskuteczne. Dnia 11 lutego 2020 r. ustalono w Centralnej Bazie Danych Ksiąg Wieczystych, że Miejskie Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. nie figuruje jako właściciel nieruchomości. Z Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców wynika natomiast, że spółka figuruje jako właściciel 9 ruchomości, z których 7 nie posiada wartości wystarczającej na dokonania zastawu skarbowego. Na pozostałe dwie ruchomości, tj. samochód osobowy marki : (...) 24, nr rej. (...) oraz samochód osobowy marki : (...) F. (...), nr rej.: (...), skierowaliśmy do Naczelnika Urzędu Skarbowego wnioski o wpis do rejestru zastawów skarbowych. Powyższe zastawy zostały ustanowione 15.11.2018 r. Ponadto 12.06.2017 r. Oddział zabezpieczył 6 ruchomości będących wówczas własnością spółki (samochód osobowy marki: K. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: T. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: T. (...), nr rej. (...); samochód osobowy marki: D. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki T. (...), nr rej. (...); samochód ciężarowy marki: D. (...), nr rej. (...)). W 2017 r. i w 2018 r. skierowano do Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. wniosek o wszczęcie egzekucji z wpisanych do rejestru zastawów skarbowych ruchomości. Dnia 4 września 2019 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. zawiadomił o zakończeniu postępowania egzekucyjnego wskazał, że Spółka nie figuruje w odpowiednich rejestrach jako właściciel lub współwłaściciel środków transportu lub nieruchomości. Zostały wykorzystane wszystkie możliwości mające na celu zaspokojenie należności objętych tytułami wykonawczymi.

/ informacja o prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym k. 25, zawiadomienie o zakończeniu egzekucja k. 24 akt ZUS, dokumentacja z prowadzonego postępowania egzekucyjnego załączona do akt ZUS/

Decyzją Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 30 marca 2021 r. umorzono postępowanie podatkowe w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności podatkowej R. T. (1) jako członka Zarządu za zaległości podatkowe Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. Zo.o. w likwidacji w podatku od towarów i usług za (...) i 01.03,05-06, 11.2015 r. wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi.

/ decyzja z uzasadnieniem k. 313-322 zeznania wnioskodawcy protokół z rozprawy z dnia 14 kwietnia 2021 00:04:50 00:14:36 w związku z informacyjnymi wyjaśnieniami protokół z rozprawy z dnia 27 stycznia 2021 00:01:48-00:35:31/

W uzasadnianiu powyższej decyzji podniesiono, iż analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w świetle przepisów ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, pozwala stwierdzić, iż przesłanka niewypłacalności Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w likwidacji zaistniała w czasie pełnienia przez R. T. (1) funkcji prezesa jednoosobowego zarządu. Spółka od dnia 26.01.2015 r. posiada bowiem wymagalne zaległości w podatku od towarów usług za miesiące: 12/2014 r., 01, 03, 05-06, 11-12/2015 r. oraz w podatku dochodowym od osób fizycznych od łącznej kwoty wypłaconych wynagrodzeń, które wynikają ze złożonych deklaracji PIT-4R za poszczególne okresy rozliczeniowe w latach: 2015, 2016, 2018 i 2019.

Zgodnie z literalnym brzmieniem przepisu art. 11 ust. 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, niewypłacalność następuje jeżeli podmiot nie wykonuje swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych. Użycie przez ustawodawcę w tej treści normy liczby mnogiej dla słowa „zobowiązań” oznacza, iż muszą wystąpić przynajmniej dwie zaległości, aby stwierdzić wystąpienie tej przesłanki. Wobec powyższego przyjąć należy, iż w badanej sprawie niewypłacalność Spółki w badanym aspekcie nastąpiła w dniu 21.02.2015 r., tj. dzień po upływie terminu płatności zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od łącznej kwoty wypłaconych wynagrodzeń za miesiąc 01/2015 r. - innymi słowy z chwilą braku zapłaty przez Spółkę w terminie drugiego kolejnego zobowiązania (pierwsze zobowiązanie - podatek VAT za 12/2014 r. z terminem płatności 26.01.2015 r. oraz drugie zobowiązanie - zaliczka na podatek PIT-4 za 01/2015 r. z terminem płatności 20.02.2015 r.).

Organ skarbowy podniósł, iż zgodnie z aktualną linią orzecniczą, cyt.: „ (...) każdy, kto nie płaci określonego ustawą (lub umową) drugiego z kolei zobowiązania, staje się od tej chwili niewypłacalny (...). Stosownie do art. 21 ust. 1 i 2 p.u.n. dłużnik jest obowiązany, nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości, zgłosić w sądzie wniosek o ogłoszenie upadłości. ” - wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 06.04.2020 r. sygn. akt II FSK 112/20.

Zatem wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, R. T. (1) jako jej Członek Zarządu powinien zgłosić w terminie dwóch tygodni od 21.02.2015 r. tj. najpóźniej z dniem 07.03.2015 r. (...) Sp. z o.o. z dnia 26.02.2015 r. o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu wpłynął do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sądu Gospodarczego, XIV Wydziału Gospodarczego ds. Upadłościowych i Naprawczych w dniu 02.03.2015 r. Mając na uwadze powyższe organ stwierdził, iż przedmiotowy wniosek został złożony we właściwym czasie.

Niezależnie od powyższego w sprawach z zakresu odpowiedzialności osób trzecich przyjętym jest, iż badaniu podlega również druga z przesłanek niewypłacalności tzw. przesłanka bilansowa, która określona została w treści przytoczonego wcześniej art. 11 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe. Mając to na uwadze Urząd Skarbowy dokonał ustaleń w zakresie sytuacji finansowej Spółki na podstawie bilansów złożonych do akt rejestrowych w sądzie gospodarczym. Dane z ww. dokumentów w okresie od 01.10.2009 r. do 12.07.2015 r. prezentują się następująco:

Okres	Aktywa (w zł)	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania (w zł)	Różnica (w zł)
od 01.10.2009 r. do 30.09.2010 r.	6 372 801,52	2 967 463,68	3 405 337,84
od 01.10.2010 r. do 30.09.2011 r.	7 053 417,56	3 285 184,68	3 768 232,88

od 01.10.2011 r. do 30.09.2012 r.	5 523 569,40	1 705 420,62	3 818 148,78
od 01.10.2012 r. do 30.09.2013 r.	3 175 803,17	1 565 397,94	1 610 405,23
od 01.10.2013 r. do 30.09.2014 r.	1 510 261,48	2 059 075,48	-548 814,00
od 01.10.2014 r. do 12.07.2015 r.	334 651,81	1 982 206,28	- 1 647 554,47

Organ podatkowy wskazał, iż jak wynika z przytoczonych powyżej danych, wartość zobowiązań i rezerw na zobowiązania przekroczyła wartość majątku Spółki na koniec września 2014 roku, co oznacza, iż nastąpiła jej niewypłacalność w rozumieniu cytowanego wyżej art. 11 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Sytuacja ta utrzymała się także w kolejnym okresie. Powyższe stanowi podstawę do stwierdzenia, iż niewypłacalność Spółki w rozumieniu przesłanki bilansowej nastąpiła z dniem 30.09.2014 r. Okoliczność ta stanowi podstawę do stwierdzenia, iż wniosek o ogłoszenie upadłości winien zostać złożony już wtedy. Jednakże niezbędną okolicznością jest ustalenie daty powzięcia przez R. T. (1) informacji o takim stanie rzeczy. W tym aspekcie wskazano, że tutejszy Organ podatkowy dysponuje m.in. sprawozdaniem finansowym Spółki za okres od 01.10.2013 r. do 30.09.2014 r. (z załączonego bilansu wynikają także dane na dzień 30.09.2013 r.) które zostało opatrzone datą sporządzenia 05.02.2015 r. i przez R. T. podpisane. Organ uznał zatem iż to właśnie w tej dacie R. T. zapoznał się z sytuacją finansową Spółki. Zatem czasem właściwym do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości był najpóźniej dzień 19.02.2015 r.

Biorąc zatem całość przytoczonych powyżej ustaleń, tutejszy Organ podatkowy zauważył, że przesłanka niewypłacalności bilansowej, o której mowa w art. 11 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze zaistniała wcześniej, tj.:

- upadłość bilansowa: 05.02.2015 r.,

- zaprzestanie regulowania wymagalnych zobowiązań pieniężnych: 21.02.2015 r.

Zatem od dnia 05.02.2015 r. powinien być liczony dwutygodniowy termin, o którym jest mowa w treści art. 21 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Tym samym R. T. powinien był złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości najpóźniej w terminie dwóch tygodni licząc od dnia 05.02.2015 r., tj. w terminie do dnia 19.02.2015 r.

Natomiast wniosek Spółki z dnia 26.02.2015 r. o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu wpłynął do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sądu Gospodarczego, XIV Wydziału Gospodarczego ds. Upadłościowych i Naprawczych w dniu 02.03.2015 r. Zatem opóźnienie w złożeniu przedmiotowego wniosku wyniosło w niniejszej sprawie 11 dni.

Jednakże w ocenie Organu podatkowego ww. nieznaczące opóźnienie nie miało wpływu na wynik sprawy, gdyż jak już wcześniej wspomniano, postanowieniem z dnia 13.07.2015r. Sygn. akt XIV GU 80/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sąd Gospodarczy XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu.

Organ podkreślił, iż po rozpoczęciu postępowania upadłościowego Spółka realizowała zlecenia na rzecz różnych podmiotów. Upadły podpisał także umowy wykonania robót geodezyjnych oraz był przygotowany do udziału w

przetargach na zapowiadane przez Głównego Geodetę Kraju prace przy modernizacji gruntów oraz map zasadniczych. Dopiero na koniec kwietnia 2016 r. nadzorca sądowy w postępowaniu upadłościowym Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w upadłości układowej złożyła wniosek o umorzenie postępowania upadłościowego wskazując, że powyższe prognozy nie sprawdziły się i Spółka nie rokuje na uzyskanie jakichkolwiek miarodajnych dochodów.

Jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 28.11.2018 r. Sygn. akt II UK 365/17 - cyt.: "Każda z dwóch przyczyn ogłoszenia upadłości ma samodzielny charakter, a to oznacza, że dysponujący nawet sporym majątkiem dłużnik będzie uznany za upadłego, jeżeli zaprzestał w sposób trwały płacenia długów. Właściwy czas nie może być zatem oderwany od okresu dwutygodniowego z Prawa upadłościowego, gdyż systemowo nie ma uzasadnienia, aby termin "właściwego czasu", przy szczególnej regulacji z art. 116 Op, mógł być dowolnie zwielokrotniany. Z drugiej strony, elastyczne ujmowanie "właściwego czasu" tłumaczy się tym, że reżim terminu dwutygodniowego nie powinien być zawsze bezwzględny, gdyż chodzi o szczególną odpowiedzialność odszkodowawczą i nie są wykluczone sytuacje, gdy termin nieznacznie dłuższy niż dwa tygodnie określone w prawie upadłościowym może być uzasadniony i będzie uwalniać od tej odpowiedzialności

Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w wyroku z dnia 22.09.2020 r. Sygn. akt I SA/Gd 442/20 - cyt.: "Jeżeli organy podatkowe dysponują dowodami wskazującymi na istnienie którejkolwiek z przesłanek wykluczających odpowiedzialność członka zarządu za zaległości podatkowe spółki, mają obowiązek dowody te uwzględnić w rekonstrukcji prawnopodatkowego stanu faktycznego. Nie mogą także uchylić się od przeprowadzenia weryfikacji dowodów przedstawionych przez członka zarządu".

Tym samym z uwagi na zachodzącą w przedmiotowej sprawie przesłankę z art. 116 § 1 pkt 1 ustawy Ordynacja podatkowa, która stanowi przesłankę negatywną, uniemożliwiającą wydanie decyzji orzekającej o solidarnej odpowiedzialności członka zarządu za zobowiązania spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Naczelnik Urzędu Skarbowego Ł. postanowił umorzyć postępowanie podatkowe w sprawie orzeczenia o R. T. (1) solidarnej odpowiedzialności podatkowej jako Członka Zarządu za zaległości podatkowe Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w likwidacji (NIP (...)) w podatku od towarów i usług za 12/2014 r. i 01, 03, 05-06, 11/2015 r. wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi.

/ decyzja z uzasadnieniem k. 313-322 /

Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał następującej oceny dowodów

i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. t.j. Dz.U. z 2021 r. poz. 423 składki na ubezpieczenia emerytalne:

- 1) pracowników,
- 2) osób wykonujących pracę nakładczą,
- 3) członków spółdzielni,
- 4) zleceniobiorców,
- 5) posłów i senatorów,
- 6) stypendystów sportowych,
- 7) pobierających stypendium słuchaczy Krajowej Szkoły Administracji Publicznej,

8) osób wykonujących odpłatnie pracę, na podstawie skierowania do pracy, w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania,

9) osób współpracujących ze zleceniobiorcami,

10) funkcjonariuszy Służby Celnej,

11) osób odbywających służbę zastępczą

- finansują z własnych środków, w równych częściach, ubezpieczeni i płatnicy składek.

Stosownie do art. 17 ust. 1 przytoczonej ustawy składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe oraz chorobowe za ubezpieczonych, o których mowa w art. 16 ust. 1-3, 5, 6 i 9-12, obliczają, rozliczają i przekazują co miesiąc do Zakładu w całości płatnicy składek.

Zgodnie z treścią art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (tj. Dz.U.2018, poz. 1510) za osobę pozostającą w stosunku pracy lub w stosunku służbowym składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza pracodawca, a w razie wypłaty świadczeń pracowniczych z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, o którym mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, podmiot zobowiązany do wypłaty tych świadczeń.

Stosownie natomiast do treści art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 roku o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (tekst jednolity z 2003 roku Dz.U. Nr 58, poz. 514 z późn. zm.) obowiązującej do 31 maja 2004 roku oraz art. 104 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1409 t.j.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają pracodawcy.

W myśl art. 108 § 1 ordynacji podatkowej (Dz.U. z 2020 r. poz. 1325 t.j.) w związku z art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. o odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej organ podatkowy orzeka w drodze decyzji.

Z mocy art. 31 i 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych stosuje się odpowiednio wyszczególnione w przepisie art. 31 przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa. Zastosowanie do należności z tytułu składek, z mocy art. 31, ma m.in. przepis art. 116 Ordynacji podatkowej.

Zgodnie z art. 116 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa za zaległości podatkowe spółki z ograniczoną odpowiedzialnością odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem członkowie jej zarządu, jeżeli egzekucja z majątku spółki okazała się w całości lub w części bezskuteczna, a członek zarządu:

1) nie wykazał, że:

a) we właściwym czasie zgłoszono wniosek o ogłoszenie upadłości lub w tym czasie zostało otwarte postępowanie restrukturyzacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne (Dz.U. z 2020 r. poz. 814) albo zatwierdzono układ w postępowaniu o zatwierdzenie układu, o którym mowa w ustawie z dnia 15 maja 2015 r. - Prawo restrukturyzacyjne, albo

b) niezgłoszenie wniosku o ogłoszenie upadłości nastąpiło bez jego winy;

2) nie wskazuje mienia spółki, z którego egzekucja umożliwi zaspokojenie zaległości podatkowych spółki w znacznej części.

W myśl art. 116 § 2 odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości podatkowe z tytułu zobowiązań, których termin płatności upływał w czasie pełnienia przez nich obowiązków członka zarządu. Przepisy § 1-3, w myśl § 4, stosuje się również do byłego członka zarządu oraz byłego pełnomocnika lub wspólnika spółki w organizacji.

Przepis opisany powyżej stanowi wyjątek od zasady, że spółka kapitałowa odpowiada za swoje zobowiązania jedynie własnym majątkiem, inne zaś podmioty, w szczególności akcjonariusze (udziałowcy) czy też władze spółki takiej odpowiedzialności nie ponoszą. W tym kontekście przepisy szczególne statuujące tego rodzaju wyjątkową odpowiedzialność winny być wykładane w sposób rygorystycznie ścisły, który nie prowadzi do rozszerzenia odpowiedzialności poza ramy przesłanek ustawowych.

Odpowiedzialność członków zarządu określona w §1, obejmuje zaległości składkowe z tytułu zobowiązań, które powstały w czasie pełnienia przez nich obowiązków członków zarządu.

Natomiast zgodnie z art. 107 §1 i 2 pkt 2 i 4 cytowanej ustawy Ordynacja podatkowa odpowiedzialność członków zarządu obejmuje zaległości z tytułu składek wynikające z prowadzenia działalności i odsetki za zwłokę oraz koszty egzekucyjne.

Z analizy treści przepisu art. 116 wynika, iż przesłankami odpowiedzialności członka zarządu za zaległości składkowe spółki z o.o. jest ustalenie, że (1) zaległości składkowe powstały w czasie pełnienia obowiązków członka zarządu przez daną osobę, że (2) egzekucja do majątku spółki okazała się bezskuteczna w całości lub w części oraz że (3) nie zaistniały żadne okoliczności zwalniające tej osoby od odpowiedzialności.

Do orzeczenia o odpowiedzialności członka zarządu Spółki za zobowiązania składkowe organ rentowy jest obowiązany wykazać jedynie okoliczność pełnienia obowiązków członka zarządu w czasie powstania zobowiązania składkowego, które przerodziło się w zaległość składkową spółki oraz bezskuteczność egzekucji przeciwko Spółce, bowiem ciężar wykazania którejkolwiek okoliczności uwalniającej odpowiedzialność, spoczywa na członku zarządu (wyrok NSA w B. z 6.03.2003 r. SA (...)/03 POP (...) wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 30 stycznia 2018 r. I SA/Bd (...) Legalis Numer 1741267). Tym samym ciężar wykazania dwóch pierwszych przesłanek /pozytywnych/ ciąży na Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, natomiast ciężar dowodu przesłanki trzeciej - w zakresie istnienia okoliczności uwalniających od tej odpowiedzialności - spoczywa na odwołującym się.

Na gruncie rozpoznawanej sprawy w świetle zaprezentowanego materiału dowodowego niekwestionowanym było, iż R. T. (1) był członkiem zarządu, w okresie upływał termin płatności zobowiązań określonych zaskarżoną decyzją nadto iż egzekucja skierowana do majątku spółki przez organ rentowy okazała się bezskuteczna, niemniej jednak ww. utrzymywał iż nie może ponosić odpowiedzialności za zobowiązania spółki z tego tytułu bowiem złożył wniosek o upadłość we właściwym czasie.

Ustalenie czy wniosek o ogłoszenie upadłości spółki lub o wszczęcie postępowanie układowego został zgłoszony w odpowiednim czasie lub jego niezgłoszenie nastąpiło bez winy członka zarządu, wymaga uwzględnienia przepisów regulujących podstawy oraz terminy do zgłoszenia takowych wniosków. Kwestie te od dnia 1 października 2003 r. normuje ustawa Prawo upadłościowe i naprawcze z dnia 28 lutego 2003 r. (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1228), w brzmieniu obowiązującym w lutym 2015 Dz.U. z 2015 r. poz. 233 t.j. kiedy to wymagalnymi stały się płatności z tytułu pierwszych nieopłaconych przez spółkę składek

Zgodnie z dyspozycją art.10 ustawy przesłanką ogłoszenia upadłości jest niewypłacalność dłużnika.

Przepis art.11 ust.1 tej ustawy określający, kiedy istnieje niewypłacalność stanowiąca podstawę ogłoszenia upadłości stanowi, iż następuje to wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje swoich zobowiązań, które są wymagalne. Dotyczy to tak zobowiązań cywilnoprawnych, jak i publicznoprawnych.

Przepis art. 11 ust. 2 reguluje drugą postać niewypłacalności. Dotyczy on osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, ale którym odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną. Te

podmioty są niewypłacalne także wtedy, gdy ich zobowiązania przekroczą wartość ich majątku i to nawet wtedy, gdy na bieżąco wykonują swoje zobowiązania.

Ewentualne ogłoszenie upadłości każdorazowo jest poprzedzone oceną czy majątek dłużnika jest wystarczający co najmniej na pokrycie kosztów takiego postępowania.

W przypadku, gdy majątek niewypłacalnego dłużnika nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania, Sąd – zgodnie z art.13 ust.1 – zobowiązany jest wniosek o ogłoszenie upadłości oddalić.

Postępowanie upadłościowe w swych założeniach ma bowiem zmierzać do zaspokojenia wierzycieli choćby w minimalnym stopniu. Celem tego postępowania nie jest likwidacja majątku dłużnika dla samej likwidacji. Dlatego też w razie braku majątku służącego na zaspokojenie wierzycieli postępowania upadłościowego się nie wszczyna.

Termin zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości określa art.21 ust.1 cytowanej ustawy w brzmieniu obowiązującym lutym 2015, zgodnie z którym dłużnik jest obowiązany zgłosić taki wniosek nie później niż w terminie dwóch tygodni od dnia, w którym wystąpiła podstawa do ogłoszenia upadłości.

Dokonując oceny, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we "właściwym czasie" - art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej należy uznać, że powinno to nastąpić w takim momencie, aby zapewnić ochronę zagrożonych interesów wszystkich wierzycieli, aby po ogłoszeniu upadłości wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki.

Przesłanka ta jest spełniona w szczególności wtedy, gdy członek zarządu po ustaleniu, że stan finansowy spółki uzasadnia złożenie wniosku o upadłość, niezwłocznie złoży taki wniosek. Brak winy w niezgłoszeniu wniosku o upadłość nie może natomiast polegać na nadziei na wpływy i zyski. Subiektywna ocena sytuacji majątkowej spółki nie świadczy o braku winy; brak winy może być odnoszony jedynie do wyjątkowych sytuacji, w których członek zarządu (prezes) nie ma wiedzy co do rzeczywistej sytuacji w zakresie płacenia zobowiązań przez spółkę z uzasadnionych (obiektywnie) przyczyn i przy dołożeniu należytej staranności nie może tej wiedzy uzyskać albo podjąć stosownych działań (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2011 r. sygn. II UK 265/10, LEX nr 844740/).

W wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 23 lutego 2005r. VI ACa 790/2004 odnośnie art.298 § 2 k.h., który ma podobną treść normatywną co art. 116 § 1 Ordynacji podatkowej stwierdzono, iż „ czas właściwy” to czas w jakim spółka nie będąc w stanie realizować zobowiązań względem wierzycieli, winna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, aby w ten sposób chronić zagrożone interesy wszystkich bez wyjątku wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości mogą liczyć na równomierne zaspokojenie. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie Sądu Najwyższego, czy sądów powszechnych, ugruntowany jest pogląd, iż dawny art.298 § 2 kodeksu handlowego, który ma normatywną treść zbieżną z treścią art. 116 § 1 pkt.1 lit b Ordynacji podatkowej, ma na celu ochronę wierzycieli (wyrok Sądu Najwyższego z 6 czerwca 1997r. II CKN 65/97 OSNC 1997/11 poz.181; wyrok Sądu Najwyższego z 16 października 1998r -III CKN 650/97 OSNC 1999/3 poz.64).

Jeśli się weźmie pod uwagę fakt, że z kolei jednym z celów postępowania upadłościowego jest zapobieżenie dowolnemu i wybiórczemu zaspokajaniu jednych wierzycieli kosztem innych (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 sierpnia 1999r. III CKN 24/99 OSNC 2000/3 poz.54) to wynika z powyższego, że właściwy czas do zgłoszenia upadłości, o jakim mowa w art.116 § 1 Ordynacji podatkowej to czas, w jakim zarząd spółki nie jest w stanie realizować zobowiązań względem wszystkich wierzycieli, którzy po ogłoszeniu upadłości mogą liczyć na równomierne zaspokojenie.

A zatem, jeżeli Zarząd Spółki zgłasza wniosek o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie, to oznacza, że uczynił ze swej strony wszystko, by nie dopuścić do zaspokojenia niektórych wierzycieli ze szkodą dla innych. Jeżeli natomiast wniosek jest zgłoszony wtedy, gdy majątek spółki nie wystarcza nawet na koszty postępowania upadłościowego, to nie może być mowy o zaspokojeniu jakichkolwiek wierzycieli. Ogłoszenie upadłości jest wówczas bezcelowe i nie dochodzi do niego (por. wyrok Sadu Apelacyjnego w Warszawie z 11 lipca 2002r. I ACa 1428/2001 OSA 2004/8 poz.23 str 63 ; wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 18 grudnia 2000r. I ACa 620/2000 OSA 2002/5 poz. 33 str 62).

"Właściwy czas" do wszczęcia postępowania upadłościowego, który uwolniłby od przeniesienia zobowiązania podatkowego, to czas właściwy ze względu na ochronę wierzycieli. Za taki czas nie może być uznana chwila, w której pasywa przewyższają aktywa i z tej przyczyny dłużnik nie posiada już dostatecznych środków na zaspokojenie wierzycieli (patrz wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.04.2004 r. (...) SA (...), LEX nr 150841; wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 9 marca 2010 r. I SA/R. 790/09 LEX nr 570706).

Ustalenie zatem, czy we właściwym czasie zgłoszono upadłość wymaga uprzedniego ustalenia, czy i kiedy zaprzestano płacenia długów lub czy i kiedy ujawniono, że majątek spółki nie wystarcza na płacenie długów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 19 lutego 1997r I ACa 33/97 Apel.L.. 1997/3/15).

Przy ustalaniu, czy zgłoszenie wniosku o upadłość nastąpiło we właściwym czasie, należy ocenić czy wniosek o upadłość został złożony w takim czasie, aby wszyscy wierzyciele mieli możliwość uzyskania równomiernego, chociaż tylko częściowego, zaspokojenia z majątku spółki. Odpowiedzialność za zrealizowanie tego celu spoczywa na członkach zarządu spółki, oni są bowiem uprawnieni i zobowiązani do kontrolowania stanu finansów i majątku spółki oraz do zgłoszenia wniosku o upadłość lub otwarcie postępowania układowego, gdy zachodzą do tego podstawy. Każdy zatem z członków zarządu spółki powinien zadbać z należytą starannością o ochronę interesów wszystkich wierzycieli zagrożonych stanem niewypłacalności spółki i nie dopuścić, aby niektórzy z wierzycieli zostali zaspokojeni ze szkodą dla innych. Wniosek o ogłoszenie upadłości może być zatem uznany za zgłoszony we właściwym czasie, gdy wykazane zostanie, że zgłaszając go zarząd (członek zarządu) uczynił ze swej strony wszystko, by nie dopuścić do zniweczenia celu postępowania upadłościowego poprzez stworzenie sytuacji, w której tylko niektórzy wierzyciele są zaspokajani kosztem innych.

Przy tym nie należy tracić z pola widzenia, że zgodnie z art. 12 ust. 1 i 2 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze obowiązującym w spornym okresie Sąd mógł oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli opóźnienie w wykonaniu zobowiązań nie przekracza trzech miesięcy, a suma niewykonanych zobowiązań nie przekracza 10% wartości bilansowej przedsiębiorstwa dłużnika. Przepisu ust. 1 nie stosowało się, jeżeli niewykonanie zobowiązań ma charakter trwały albo gdy oddalenie wniosku może spowodować pokrzywdzenie wierzycieli.

W konsekwencji złożenie lub nie wniosku o ogłoszenie upadłości we właściwym czasie jako przesłanki egzoneracyjnej zwalniającej od ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania spółki należało oceniać w przedmiotowym wypadku również z uwzględnieniem tych okoliczności, choć co należy bezwzględnie podkreślić omawiana norma w żadnym razie nie stanowi podstawy do uznania, że członek zarządu w razie wystąpienia przesłanek określonych w art. 12 ust. 1 Prawa upadłościowego nie ma obowiązku zgłoszenia wniosku o upadłość, a w związku z tym nie ponosi winy w jego niezgłoszeniu./ III UK 13/16 - wyrok SN - Izba Pracy z dnia 07-11-2016, I ACa 462/11 - wyrok SA Łódź z dnia 27-01-2012/

W tym kontekście stan niewypłacalności w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 2344 ze zm.) powstaje z chwilą nieuregulowania w terminie określonym ustawą lub umową drugiego z kolei zobowiązania. Przepis art. 11 powyższej ustawy stanowi o wymagalnych zobowiązaniach. Zatem użycie liczby mnogiej przemawia za istnieniem co najmniej kilku zobowiązań. Wielość zobowiązań należy utożsamiać z wielością wierzycieli. Niekwestionowanym celem postępowania upadłościowego jest równomierne zaspokojenie wszystkich wierzycieli z całego majątku dłużnika. Skoro dłużnik ma tylko jeden dług, to nie ma obawy, że przez zaspokojenie roszczenia w drodze egzekucji inni wierzyciele poniosą straty. W takiej sytuacji wierzyciel może dochodzić swych roszczeń w drodze postępowania procesowego. /I ACa 841/16 - wyrok SA Warszawa z dnia 29-08-2017/

Dla określenia stanu niewypłacalności bez znaczenia jest przyczyna niewykonywania zobowiązań. Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Niewypłacalność dłużnika istnieje zawsze, gdy nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań. Dłużnika będącego osobą prawną uważa się za niewypłacalnego także wtedy, gdy jego zobowiązania przekroczy wartość jego

majątku, nawet wówczas, gdy na bieżąco te zobowiązania wykonuje. /I SA/Gd 302/16 - wyrok WSA Gdańsk z dnia 28-12-2016/

Dla określenia, czy dłużnik jest niewypłacalny, nieistotne jest, czy nie wykonuje wszystkich zobowiązań pieniężnych czy też tylko niektórych z nich. Nieistotny też jest rozmiar niewykonanych przez dłużnika zobowiązań. Nawet niewykonanie zobowiązań o niewielkiej wartości oznacza jego niewypłacalność w rozumieniu art. 11 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 2015 r. poz. 233 ze zm.) . Bez znaczenia jest także przyczyna niewykonania zobowiązań. Podobnie bez znaczenia jest to, czy zarząd spółki podejmuje jakiegokolwiek działania zmierzające do poprawy sytuacji finansowej spółki lub czy liczy na poprawę tej sytuacji ze względu na prognozowaną przyszłą dobrą koniunkturę. /I ACa 1858/15 - wyrok SA Kraków z dnia 27-04-2016/

Niewypłacalność istnieje nie tylko wtedy, gdy dłużnik nie ma środków, lecz także wtedy, gdy dłużnik nie wykonuje zobowiązań z innych przyczyn. Niewypłacalność dłużnika istnieje zawsze, gdy nie wykonuje on swoich wymagalnych zobowiązań. Wprawdzie literalna wykładnia art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1361 ze zm.) może doprowadzić do wniosku, że niezapłacenie choćby jednego wymagalnego zobowiązania pieniężnego powoduje niewypłacalność dłużnika w rozumieniu tego przepisu, to jednak wykładnia celowościowa wskazuje na to, że niewykonanie zobowiązań, prowadzące do uznania dłużnika za niewypłacalnego winno mieć charakter trwały i dotyczyć przeważającej części zobowiązań./ (...) 64/18 - wyrok NSA (N) z dnia 03-07-2018/

Jednak trwałego niewykonania wymagalnych zobowiązań pieniężnych nie można utożsamiać z nieuiszczeniem jednego długu ani też z sytuacją, gdy pomimo nieuiszczenia kilku długów zachodzi tylko wstrzymanie wypłat. W każdym przypadku należy ustalić, kiedy doszło do zaprzestania płacenia długów, a kiedy zachodziło jeszcze tylko przejściowe wstrzymanie wypłat. Zwłaszcza sytuacja, w której trudności płatnicze wynikają z braku zapłaty ze strony kontrahentów dłużnika może być uznana za trudność o charakterze przejściowym. Ustawowy termin, w którym przedsiębiorca jest zobowiązany złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości jest bardzo krótki, wynosi bowiem 2 tygodnie. Mając na względzie specyfikę działalności gospodarczej nieracjonalne byłoby wymaganie, aby natychmiast ogłaszać upadłość, gdy pogorszeniu ulegają wskaźniki płynności finansowej i nie wszystkie zobowiązania są regulowane w terminach płatności. /III AUa 1293/12 - wyrok SA Gdańsk z dnia 27-06-2013/

W przedmiotowej sprawie mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy w szczególności przedłożone w procesie sprawozdania finansowe nadto decyzję Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 30 marca 2021 r. umarżającą postępowanie podatkowe w sprawie orzeczenia o solidarnej odpowiedzialności podatkowej R. T. (1) jako członka Zarządu za zaległości podatkowe Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. Zo.o. w likwidacji w podatku od towarów i usług za (...) i 01.03,05-06, 11.2015 r. wraz z odsetkami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnymi, której ustaleń w odpowiedzi na podnoszony przez wnioskodawcę zarzut, iż złożył wniosek o ogłoszenie upadłości w przepisany terminie organ rentowy nie kwestionował, Sąd doszedł do przekonania, że twierdzenia podnoszone przez odwołującego w tym zakresie są w pełni uzasadnione. W ocenie Sądu brak podstaw do przyjęcia, iż datę niewypłacalności Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) sp. Z o.o. można przyjąć w terminie innym niż wynika to z ustaleń wspomnianej decyzji organu podatkowego. Podkreślić należy, iż przyjmując zasadę zaufania obywateli do działania organów publicznych, jak i uwzględniając faktyczną kondycję finansową spółki nie sposób przyjąć, że ustalenia w tym przedmiocie zarówno na gruncie postępowania przed organem skarbowym jak i w postępowaniu w zakresie odpowiedzialności przed ZUS za zobowiązania składkowe spółki mogłyby być odmienne. Znamiennym jest iż zaprzestanie regulowania wymagalnych zobowiązań pieniężnych względem Urzędu Skarbowego jak i ZUS tytułem składek nastąpiło niemalże w tym samym czasie. Niewypłacalność Spółki w podanym aspekcie z uwagi na nie regulowanie zobowiązań podatkowych nastąpiła w dniu 21.02.2015 r., tj. dzień po upływie terminu płatności zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych od łącznej kwoty wypłaconych wynagrodzeń za miesiąc 01/2015 r. - innymi słowy z chwilą braku zapłaty przez Spółkę w terminie drugiego kolejnego zobowiązania (pierwsze zobowiązanie - podatek VAT za 12/2014 r. z terminem płatności 26.01.2015 r. oraz drugie zobowiązanie - zaliczka na podatek PIT-4 za 01/2015 r. z terminem płatności 20.02.2015 r.). Natomiast pierwsze nieopłacone składki na ZUS to składka za styczeń i luty 2015 r. których termin płatności miały odpowiednio 16 lutego 2015 i 16 marca 2015 r. Spółka już od grudnia 2014 r. nie regulowała należności podatkowych

zatem już od tego momentu należało badać przesłanki jej niewypłacalności w odniesieniu także do zobowiązań ujętych w zaskarżonej decyzji nierealizowanych chwilę później. W konsekwencji wniosek o ogłoszenie upadłości Spółki, powinien zostać zgłoszony w terminie dwóch tygodni od 21.02.2015 r. tj. najpóźniej z dniem 07.03.2015 r. Tym samym wniosek Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z dnia 26.02.2015 r. o ogłoszenie upadłości z możliwością zawarcia układu, który wpłynął do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sądu Gospodarczego, XIV Wydziału Gospodarczego ds. Upadłościowych i Naprawczych w dniu 02.03.2015 r. spełniał wskazane wymagania.

Sąd miał przy tym na uwadze, iż w świetle przedłożonych w sprawie dokumentów jak i ustaleń organu podatkowego znamienych również w niniejszym postępowaniu a niekwestionowanych przez ZUS, wartość zobowiązań i rezerw na zobowiązania przekroczyła wartość majątku Spółki na koniec września 2014 roku, co oznacza, iż jej niewypłacalność w ujęciu bilansowym nastąpiła z dniem 30.09.2014 r. o czym R. T. (1) najpóźniej powziął wiadomość w dniu 05.02.2015 podpisując sprawozdanie finansowe Spółki za okres od 01.10.2013 r. do 30.09.2014 r. Zatem czasem właściwym do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości był najpóźniej dzień 19.02.2015 r.

Niemniej jednak należy mieć na uwadze fakt (uwzględniony także przez organ podatkowy) że pomimo wskazanego opóźnienia postanowieniem z dnia 13.07.2015r. Sygn. akt XIV GU 80/15 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sąd Gospodarczy XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych ogłosił upadłość Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu. Tym samym okoliczność ta nie może mieć wpływu na wynik rozstrzygnięcia także na gruncie rozpoznawanej sprawy. Sąd Gospodarczy orzekając upadłość nie uznał tego za opóźnienia za okoliczność doniosłą. W konsekwencji powyższego po rozpoczęciu postępowania upadłościowego Spółka realizowała zlecenia na rzecz różnych podmiotów. Upadły podpisał także umowy wykonania robót geodezyjnych oraz był przygotowany do udziału w przetargach na zapowiadane przez Głównego Geodetę Kraju prace przy modernizacji gruntów oraz map zasadniczych. Dopiero na koniec kwietnia 2016 r. nadzorca sądowy w postępowaniu upadłościowym Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. w upadłości układowej złożyła wniosek o umorzenie postępowania upadłościowego wskazując, że powyższe prognozy nie sprawdziły się i Spółka nie rokuje na uzyskanie jakichkolwiek miarodajnych dochodów. W konsekwencji wobec zawarcia układu i częściowej jego realizacji nie sposób w tej chwili z faktu opóźnienia wywodzić dla wnioskodawcy ujemnych skutków prawnych. Tym samym i w tym aspekcie brak podstaw do uznania iż zgłoszenie wniosku o upadłość przez R. T. nastąpiło w niewłaściwym czasie.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, jak podnosi to odwołujący zachodzi przesłanka egzoneracyjną zwalniająca go od ponoszenia odpowiedzialności za zobowiązania składkowe spółki określone w zaskarżonej decyzji. Wniosek o ogłoszenie upadłości (...) Sp. Zo.o. w kontekście postanowienia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, Sądu Gospodarczego XIV Wydział Gospodarczy dla Spraw Upadłościowych i Naprawczych z dnia 13.07.2015r. Sygn. akt XIV GU 80/15 w przedmiocie ogłoszenia upadłości Miejskiego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z możliwością zawarcia układu, nadto decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego Ł. z dnia 30 marca 2021 r. został zgłoszony we właściwym czasie. Przy tym należy pamiętać jak podnosi Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21.07.2020 r. Sygn. akt II FSK 1233/20 - iż przesłanką generacyjną nie jest ogłoszenie upadłości, a jedynie złożenie we właściwym czasie wniosku o jej ogłoszenie. Tym samym późniejszy brak realizacji układu i ostateczne ogłoszenie upadłości likwidacyjnej pozostaje bez wpływu na ocenę poprawności zaskarżonej decyzji przenoszącej na R. T. odpowiedzialności za zobowiązania składkowe spółki.

Ponadto wskazać należy, że w normalnie i zdrowo funkcjonującej gospodarce rynkowej, rzeczą naturalną jest, że niektórzy przedsiębiorcy, nie radząc sobie na rynku, są stawiani w stan upadłości. Ustawodawca, akceptując tę gospodarczą oczywistość, nie gwarantuje ich wierzycielom (w tym nawet Skarbowi Państwa) pełnego zaspokojenia poprzez przeniesienie odpowiedzialności za zobowiązania przedsiębiorców na osoby trzecie. Ustanawia jednak pewien minimalny standard ochrony wierzycieli, w szczególności dbając o to, aby – na wypadek upadłości – zostali oni zaspokojeni chociażby w części oraz (co do zasady) w równomiernym stopniu. Przepisy regulujące kwestię odpowiedzialności podmiotów trzecich za zobowiązania przedsiębiorcy (zarówno wobec wierzycieli – art. 299 k.s.h., organów podatkowych – art. 116 Ordynacji podatkowej, czy wreszcie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych – art. 31 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych) są jedynie realizacją tych gwarancji, nie zaś środkiem do zaspokojenia wierzycieli z majątku osób trzecich. Dlatego właśnie wykazanie, że dopełniło się wszystkich wymaganych prawem

obowiązków - bądź, co nawet dalej idące, zaniechało się ich, ale w sposób niezawiniony jest wystarczającą przesłanką do uwolnienia się od odpowiedzialności. Sankcją odpowiedzialności materialnej nie jest bowiem dotknięty sam fakt niewypłacalności przedsiębiorcy, którym osoby trzecie (wspólnicy, członkowie władz) kierują i zarządzają i brak możliwości pozyskania w drodze egzekucji środków na pokrycie zobowiązań (który na gruncie rozpatrywanej sprawy jest bezsporny), ale jedynie zawinione zaniechanie tych osób powodujące, z pogwałceniem prawa, uszczuplenie możliwości zaspokojenia wierzycieli.

W warunkach przedmiotowej sprawy nie sposób dokonać negatywnej oceny postępowania skarżącego – konkretnej osoby w konkretnej sytuacji gospodarczej i w kontekście ciężących na tej osobie obowiązków ustawowych. Odwołujący co podniesiono w obliczu problemów finansowych spółki złożył wiosek o upadłość układową we właściwym czasie, który został zaakceptowany przez Sąd i wstępnie był realizowany

A zatem wobec powyższego, słuszne jest stanowisko, iż nie ma podstaw do obciążania R. T. (1) odpowiedzialnością za zaległe składki stosownie do art. 116 Ordynacji podatkowej w związku z art. 31 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, orzekł jak w sentencji, zmieniając zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustalił, iż wnioskodawca R. T. (1) jako członek zarządu spółki Miejskie Przedsiębiorstwo (...) nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania spółki z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

J.L.